

Ръководителъ Зоглафъ Димитриѣ Кънчовскъ ѿ тѣхна сѣне: 1838.

Потирьтъ за св. причастие е отъ 1862 г. и има славянски надписъ, че е правенъ за църквата св. Георги. Друга една оловена чаша е намѣрена, въ която има писано отдолу само 17, навѣрно, за да означа годината 1700 г.

Полилейтъ е бронзовъ, но не е много голѣмъ. На върха има двуглавъ орелъ, безъ всѣкакъвъ надписъ. Голѣмитѣ свѣтилници предъ олтаря сж дървени, украсени съ резба и разни бои. Помня, че такива сжщо голѣми дървени свѣтилници имаше и въ църквата Рождество Христово, но бѣха замѣнени съ месингови.

Църквата или мѣнастиря св. Никола

Мѣнастиря св. Никола се намира на западната частъ на селото, не по далечъ отъ 500—600 м. отъ високитѣ скали, надъ които е ризположено Арбанашкото плато. Той е въ една широка котловина на лѣвия ѝ склонъ, която се започва малко по-нагоре на северо-изтокъ отъ самия мѣнастирь и се спуща до самитѣ скали, кждѣто има едно мѣсто за слизане отъ скалитѣ, наречено стѣлбичка — *σκαλίτσα*.

По-рано казахме, че този мѣнастирь е билъ енорийска църква и това се установява още и съ следнитѣ данни.

Въ едно старо гръцко евангелие, напечатано въ 1670 г., което е било пренесено въ църквата Рождество Христово, когато въ мѣнастиря сж започнали да служатъ на славянски, има бележка на гръцки, въ която се казва:

1716 г. априлъ 15. Освети се параклиса на св. Илия на църквата св. Никола — *ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου*.

Въ сжщата църква Р. Христово, между другитѣ принесени стари гръцки църковни книги, е и юлския миней, въ който има бележка, че той принадлежи на църквата св. Никола — *ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου*, въ която бележка е означена годината 1746.

Освенъ това, на голѣмия бронзовъ полилей, на върха на които има разяренъ двуглавъ орелъ, има гръцки надписъ съ следното съдържание:

„Този полилей се направи въ Нюрембергъ съ иждивенията на тогавашния Григория Бунуи и съ помощта на епитропитъ му Елефтеръ, Ангелъ и Иванъ. И така, подарява се на църквата св. Никола за вѣченъ поменъ въ лѣто отъ Христа 1746 г. юлий“.

Точни данни за построяването на църквата липсватъ. Имало надписи, които се отнасяли до изографисването на църквата, отъ които личатъ само годинитѣ 1765 и 1787, но самитѣ надписи сж изчезнали при варосването на стениѣ.

Тази църква е била полусъборена, вѣроятно при разграбване на селото отъ кърджалиитѣ въ 1798 г. или по-после, вследствие на земетресение. Тя е била съвършено изоставена и запустѣла. Споредъ разказитѣ, които слушахъ отъ стари хора, въ нея сж влизали лѣтно време овцетѣ да се подслоняватъ отъ голѣмата жега. Отъ тѣхъ чувахъ да разказватъ следното за реставрирането на църквата: нѣкоя си стара жена отъ Арбанаси сънувала, че св. Никола билъ отишелъ при нея и ѝ заповѣдалъ веднага да тръгне да събира дарения за възстановяване на църквата. Тази стара жена била известна съ своята набожностъ, благочестие, честностъ и безукоризненъ животъ. Тя усърдно се заловила за работа и успѣла да събере значителни суми и други дарения. И въ скоро време църквата била възобновена.